

c. ř. s., a že by při změně v osobě soudce došlo přes doslov § 496 odstavec druhý c. ř. s. k pokračování v plném rozsahu sporu, nelze z onoho přesného ustanovení vyvoditi.

Čís. 13761.

Osmihodinná pracovní doba (zákon ze dne 19. prosince 1918, čís. 91 sb. z. a n.).

Kdo nebyl placen podle své pracovní doby a za svou práci, nýbrž za obstarání výkonů provedených v určitém časovém období, takže jde ve skutečnosti o smlouvu o dílo, nemůže z ustanovení zákona čís. 91/1918 sb. z. a n. vyvozovati pro sebe nárok na další zvláštní odměnu za to, že při tom pracoval déle, než osm hodin denně.

(Rozh. ze dne 14. září 1934, Rv II 1/33.)

Žalobce vytápěl za 400 Kč týdně cihelnu žalovaného. Žaloba o zaplacení mzdy za práci přes čas byla zamítnuta soudy všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto

důvodů:

Nesprávné právní posouzení věci (§ 503 čís. 4 c. ř. s.) spatřuje dovolatel v tom, že odvolací soud posuzoval smlouvu stran jako smlouvu o dílo, ač prý šlo o smlouvu služební. Ze zjištění nižších soudů však vyplývá, že žalobci nebyl vyměřen plat podle hodin, jež bude jeho práce vyžadovati, nýbrž že byl se žalobcem ujednáán úhrnkový plat 400 Kč týdně za obstarání celé práce spojené s vytápěním cihelny, tedy za všechny výkony provedené při vytápění cihelny po dobu toho kterého týdne, při čemž nemusil žalobce tyto výkony prováděti sám, neboť mu bylo ponecháno na vůli, jakým způsobem si vytápění cihelny obstará a koho si k tomu vezme. Nebyl-li žalobce placen podle své pracovní doby a za svou práci, nýbrž za obstarání výkonů provedených v určitém časovém období, jde ve skutečnosti o smlouvu o dílo (viz rozh. čís. 10.402 sb. n. s.) a žalobce proto nemůže z ustanovení zákona čís. 91/1918 sb. z. a n. vyvozovati pro sebe nárok na další zvláštní odměnu za to, že při vytápění cihelny pracoval déle, než osm hodin denně.

Čís. 13762.

Proti usnesení exekučního (rekursního) soudu v otázce, zda částka, již složil poddlužník podle § 307 ex. ř. na soudě, není předmětem exekuce a má býti vrácena poddlužníku, má i poddlužník právo k rekursu, bylo-li rozhodnuto ve smyslu mu nepříznivém.

Nesouhlasí-li vymáhající věřitel s vydáním částky, již poddlužník složil podle § 307 ex. ř. na soudě, nelze ji poddlužníku vydati.

Podřídil-li se poddlužník usnesení o povolení exekuce, nemůže již